

Engelsk kriminologi.

Av bitr. stadsfiskal KLAS LITHNER.

Artikeln är grundad på upplysningar som jag vid ett besök i England under februari 1957 i egenskap av British Council-stipendiat erhöll från de nedannämnda lärarna i kriminologi vid universiteten i London, Oxford och Cambridge.

London.

Juridiska studier kunna bedrivas vid tre olika colleges, som ingå i University of London, nämligen the London School of Economics and Political Science (nedan kallad LSE), Kings College och University College. Endast två av dessa ha lärare i straffrätt och endast vid LSE förekommer en akademisk lärare i ämnet kriminologi jämte straffrätt, nämligen Mr J. E. Hall Williams, LL.M. Undervisningen har tidigare under många år omhänderhåfts av den kände kriminologen Dr. jur. Hermann Mannheim, som år 1955 avgått, men fortfarande håller en seminarieövning i veckan på högstadiet. Undervisningen i kriminologi är till cirka $\frac{1}{4}$ förlagd till juridiska fakulteten och till $\frac{3}{8}$ till den statsvetenskapliga (i ämnena sociology och social science).

Under läsårets olika terminer förekommer flera olika föreläsningsserier för olika studerande. Inom juridiska fakulteten är en föreläsningsserie i kriminologi ett bihang till ämnet straffrätt, som är valfritt. Inom statsvetenskapliga fakulteten är kriminologi en valfri del av sociologin. De olika serierna behandla „Criminology“, „Penology“ och „Selected problems“ inom dessa ämnen samt „Crime and its treatment“.

Undervisning i kriminologi förekommer vidare för de studerande som dels läsa på „Diploma in Social Science“ och dels en speciell kurs för „Social Workers on Mental Health“.

De av dr. Mannheim hållna seminarierna äro avsedda för studerande på ett högre stadium, dels Master of Law (LL.M.) och dels utlänningar, som bedriva specialstudier i ämnet. De ingår i den undervisning som ordnas av the Institute for Advanced Legal Studies. Det senare är ett institut vartill alla högre studier vid de tre juridiska fakulteterna i London centraliserats. Endast två studerande äro f.n. i London sysselsatta med utarbetande av avhandlingar inom ämnet kriminologi. Båda gälla egendomligt nog förhållandena i Irak.

De kriminologiska verk som dr Mannheim publicerat under sin tid vid LSE äro:

The Dilemma of Penal Reform (se SvJT 41 :865)	1939
Social Aspects of Crime in England between the wars	1940
War and Crime	1941
Young offenders (tillsammans med H. M. Carr-Saunders och E. C. Rhodes)	1942

Criminal Justice and Social Reconstruction (se SvJT 47:794)	1946
Juvenile Delinquency in an English Middle-Town	1948
Prediction Methods in Relation to Borstal Training (tillsammans med L. Wilkins (se NTK 55:363))	1955
Group Problems in Crime and Punishment	1955

Särskilt det näst sista arbetet förtjänar att nämnas, då det jämte den schweiziske straffrättsprofessorn Erwin Freys verk: „Der früh-kriminelle Rückfallsverbrecher“ utgör de främsta europeiska motsvarigheterna och alternativen till makarna Gluecks arbeten.

Ämnet kriminologi ingår i London i juridiska fakulteten och har nära anknytning till straffrätten.

Oxford.

Undervisningen i kriminologi vid Oxforduniversitetet handhaves av Dr. jur. Max Grünhut. Ämnet ingår där i ämnesgruppen „Politics“ i „The Faculty of Social Sciences“. Undervisningen består f.n. av två seminarier i veckan angående „Modern Prison Problems“ resp. „Current Criminological Problems“. Vidare hållas några föreläsningar för juris studerande om det engelska fängelseväsendet. Då ämnet kriminologi är valfritt både för jurister och för sociologi-studerande, äro de flesta deltagarna i seminarieövningarna sådana som studera för „Diploma in Social Sciences“. F.n. äro endast två studerande sysselsatta med vetenskapliga studier i kriminologi.

Dr. Grünhut har tidigare publicerat två böcker, år 1948 „Penal Reform“ (se NTK 49:176) och år 1955 „Juvenile Offenders before the Courts“.

Han är f.n. sysselsatt med två stora vetenskapliga undersökningar, vilka bedrivs med stöd av Inrikesdepartementet. Den första gäller användningen av section 4 av the Criminal Justice Act 1948, som innebär villkorlig dom kombinerad med föreskrift om psykiatrisk behandling i olika former.

Den andra undersökningen är en follow-up study, som gäller verkningarna av behandling i detention centre. Det senare var också en av nyheterna i the Criminal Justice Act (se Krarup i NTK 54:176).

Vid universitetet finnes vidare en delvis religiöst betonad studiegrupp bland studenterna, som under titeln „Crime — a Challenge“ anordnar föreläsningar, diskussioner och studiebesök vid institutioner och domstolar etc.

Cambridge.

År 1941 grundades vid Cambridgeuniversitetet dess Department of Criminal Science, som var det första av sitt slag ej blott i England, utan även inom det britiska samväldet. Dess ändamål är forskning och undervisning. Den senare består av en föreläsningsserie för de studenter som läsa på den lägsta juridiska examen, Bachelor of Law.

Den behandlar utvecklingen och handhavandet av straffrätten och behandlingen av brottslingar.

För att skapa intresse för sin verksamhet inom universitetet i övrigt har institutet sedan år 1947 vartannat år anordnat föreläsningar av framstående specialister, hämtade utifrån. Den första föreläsningen hölls av viscount Templewood (tidigare Sir John Simon, se SvJT 1954:627) om brott och straff. Senare föreläsare ha varit den kände fångvårdsmannen Sir Alexander Maxwell, förre chefen för Scotland Yard, Sir Harold Scott, professorn Thorsten Sellin (The Social Significance of Records of Crime), förre inrikesministern Chuter Ede och slutligen den franske domaren Marc Ancel, som talade om crime passionel.

År 1940 började man vidare utgiva den kända serien English Studies in Criminal Science, som publiceras på Macmillans förlag. De nio volymer som hittills utgivits äro:

I. Penal Reform in England	1940
II. Mental Abnormality and Crime	1944
III. Modern Prison System of India (av F. A. Barker)	1944
IV. The Modern Approach to Criminal Law	1945
V. After-Conduct of Discharged Offenders (av Sheldon och Eleanor Glueck)	1946
VI. An Introduction to the Criminal Law in Australia (av J. V. Barry och G. W. Paton) (se NTK 49:183)	1948
VII. Detention in Remand Homes (se NTK 55:189)	1952
VIII. Mens Rea in Statutory Offences (av J. D. J. Edwards) (se NTK 55:380)	1955
IX. Sexual Offences (publicerad 15/3-57)	1957

En tionde volym, „The Use and Results of Probation“ är under utarbetande.

Vidare har institutet under åren 1941—45 publicerat en serie småskrifter:

1. Willway, Norman, Benson och Sutherland: Conviction and probation	1941
2-3. Penal Reconstruction and Development	1942
4. Ewing: A study on Punishments	1943
5. Warner: Modern Trends in the American Law of Arrest	1943
6. Barry: Insanity in the Criminal Law in Australia	1943
7. Foulkes: Psycho-analysis and Crime	1944
8. Grünhut: The Development of the German Penal System 1920—32	1944
9. Atkinson: The Department of the Director of Public Prosecution	1944
10. Pfander: Swiss Criminal Law	1944
11. Jones: The Social Problem Group	194
12. Brown: The Treatment of the Recidivist in the United States	1945

Vidare ha två volymer publicerats av „The Journal of Criminal Science“, varav den första år 1948, innehållande diverse uppsatser, och den andra år 1950 behandlar The Criminal Justice Act av 1948.

Slutligen har institutets Director, Dr. jur. Leon Radzinowicz hittills publicerat tre delar av sin stora „History of the English Criminal Law“ (betr. del I se NTK 49:180).

Utom de tre tidigare nämnda fullbordade och pågående undersökningarna (nr VII, IX och X), sysslar institutet också med två undersökningar rörande „Attendance Centres“ resp. „Crimes of violence against the person“.

Institutet består förutom av dess Director, ovannämnde Radzinowicz, av en ställföreträdande föreståndare, två heltidsanställda jurister på forskarebefattningar, en sekreterare och stundom en eller två deltidsanställda forskare.

Institutets Director har ansvaret för de utredningar och undersökningar som det verkställer, är utgivare av serien „English Studies in Criminal Science“ och andra tryckta skrifter samt håller den inledningsvis nämnda föreläsningsserien för studenterna. Han ingår dessutom i institutets styrelse, som i övrigt består av medlemmar av juridiska fakulteten.

Utom anslag från universitetet åtnjuter institutet även speciella statsanslag för utförande av vetenskaplig forskning som är av betydelse även för Inrikesdepartementet.

Något enskilt arbete på en doktorsavhandling eller liknande bedrivs ej f.n. i Cambridge inom kriminologi.

Klas Lithner.